

[Maigaard.]

enkelt og klart problem, som man kan have et klart standpunkt til. Jeg minder hr. Knud Jespersen om de berømte ord fra det kommunistiske manifest:

„Vi kommunister har intet at skjule, vi lægger gerne vores synspunkter frem.“

Så gør det her, så gør det her! Jeg synes, at hr. Knud Jespersen og hans parti har haft et meget uklart standpunkt i denne sag. Det har været et standpunkt, som er så bedøvende traditionelt, altså netop det, som mange unge mennesker, som mange folk bebrejder os politikere, dette, at man svarer uklart, at man ikke ved præcis besked om, hvor man står; man snakker om noget andet, man bebrejder folk noget, og man får det hele dullet ind, så man ikke kan tage stilling, man kan ikke forstå, hvad der bliver sagt, man kan ikke forstå, hvad meningen er. Dét synes jeg, at den uklarhed må vi have fjernet, og derfor synes jeg godt, hr. Knud Jespersen kunne skænke dette høje ting og den danske offentlighed et meget præcist svar på det spørgsmål, vi stiller.

Og dér lagde jeg altså mærke til, at hr. Knud Jespersen sagde, at den sovjetiske indmarch i Tjsekkoslovakiet i 1968 var en socialistisk fejltagelse. Jeg deler mit partis ordførers glæde over betragtningen: det var en socialistisk fejltagelse. Og så er det, jeg spørger — af en meget stor interesse dels for det problem, dels for enheden på venstrefløjen — så er det, jeg spørger hr. Knud Jespersen: betyder det, at man er imod fejltagelserne, hvad enten de er socialistiske eller kapitalistiske? Sådant må man vel slutte. Man kan da ikke gå ind for en fejltagelse, endsig en socialistisk fejltagelse. Det er jo ikke så svært. Der er mange kommunistiske partier i Vesteuropa, som helt præcist, og uden at tvivl var mulig, har sagt, hvad de mente, f. eks. det italienske kommunistparti. Ingen tvivl mulig, klar tale. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Knud Jespersen, han skal bare sige ja eller nej, det skal ikke være så højtravende; det skal bare være lige så stille og tungsindigt: er hr. Knud Jespersen enig med det italienske kommunistparti i dets stilling til indmarchen i Tjsekkoslovakiet, eller er han ikke enig? Tager han afstand fra den sovjetiske indmarch, eller tager han ikke afstand? Det må da kunne besvares nogenlunde enkelt.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Jeg har kun lige en lille berigtigelse til hr. Ninn-Hansen, der sagde, at fremskridtspartiet ville nedlægge hele udenrigstjenesten. Det er ikke helt korrekt. Vi vil nedlægge ambassaderne, men udenrigsministeriet skal bevares og måske oven i købet udbygges en lille smule, således at det hele centrerer i København, og så kan man sende personale ud herfra efter behov. Der er i dag fjernskrivere, telefoner, fjernsyn, fly og meget mere, verden er blevet mindre, og det er disse fremskridt i teknisk udvikling, som vi mener man bør udnytte.

Dernæst skal jeg lige sige med hensyn til de fire forslag, at forhandlingerne er tilrettelagt således, at vi ikke får lejlighed til at motivere vor stillingtagen til de fire forslag for afstemningerne, men hvert enkelt medlem af fremskridtspartiets folketingsgruppe kan efter afstemningerne til enhver tid motivere sin stilling over for offentligheden.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

Så vidt jeg forstår forretningsordenens § 24, stk. 3, vil det også være hr. K. B. Andersen beskåret i en kort bemærkning at motivere, hvorfor han ikke kan støtte det af retsforbundet stillede ændringsforslag til dagsordenen, og det er vi meget interesseret i at få at vide. Hvis det er således, at vi har fejlfortolket det oprindelige forslag fra socialdemokratiets side, må det være muligt i hvert fald at samle enighed om dette.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Jeg har fået besked på, at det er en kort bemærkning, og jeg skal lige gøre opmærksom på, at i — jeg husker ikke hvad nummer det var af Minavisen, den læser jeg ikke så ofte, dér skrev man i forbindelse med begivenhederne i 1968, at det danske, det italienske og det franske og det engelske parti faktisk har en ensartet stilling, når det gælder Vesteuropa. Jeg forstår, at hr. Maigaard på det tidspunkt ikke har kunnet læse indenad, og jeg forstår, at hr. Maigaard nu forstår, og så ved man jo også noget om, hvad et eventuelt „kan“ skulle bruges til. Jeg var ikke klar over, at det var SFs parti-